

ТУРЦИЯ

—○○○—

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА НАРОДЪТЪ.

—○○○—

ТУРЦИЯ излизва сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята по царската поща, е 4 бѣли медиѣта; важъ отъ имперіята, 5 бѣли медиѣта. Спомо- ществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относѣтъ до редакціята са издѣлвани до Н. Герювча и П. Р. Славейкова. Въ- шните настоятели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо въ Цариградъ—Галата при издателити.

22 ЮЛІЙ (ПО НОВИ СТИЦЬ)

29 СЕФЕРЪ 1282 ОТЬ ЕГНРА.

Онова което занимава днесъ най живо и най серіозно вниманіето на сичкити Цареградски жители е безъ съмнѣніе холерата. Сичкити хора стоятъ почти като замаяни; на никого не са ще да пощипи работа; сѣки са уплакува отъ едно малко нерасположеніе; сѣки са е вдалъ да мисли за своето собственно съществуваніе; сѣки иска да бѣга да търси прибѣжище подъ единъ други хори-водъ, нѣ никой не са помръднува отъ мѣстото си по причина на голѣмата сиромашія която царува въ градътъ ни.

Холерата доде веки въ градътъ ни. Мъркити които царското правителство бѣше вело предъ нѣколко врѣме срѣщу нея излязоха нескѣдърни да я възбранятъ. Това е жално. Тая холера фана да са развиеа чудно по сичкити точки на Цариграда. И до дѣто умираха отнапрешъ трима, четирма души на день, сега виждами да умиратъ по четирѣстѣ, по петдесатѣ души! Кой знай пакъ до не дѣла колко ще умиратъ като стани хавата то тоѣла!

Какъ са разви тѣй скоро тая страшна епидемія въ градътъ ни, нѣй не можимъ да знаими. Нѣ това върху което нѣй са съмнѣвани за развитіето на холерата въ градътъ ни е голѣмата немарливост на санитарскіятъ свѣтъ. Тоя свѣтъ не са е никакъ занимавалъ до сега какъто трѣбува съ съ своята важна служба. Сичкити улици, и особно въ Галата, са намиратъ въ едно съвѣтъ лошаво състояніе. Хората са страхуваха отъ два мѣсеца почти отъ холерата, а санитарскіятъ свѣтъ са е събудилъ сега за да зема мърки, и да чисти улици за общенародната ижѣна!

Чудно нѣщо нанстина! Царското Правителство плаца отъ петъ шестъ години особно чиновници за да са занимаватъ съ общенародната ижѣна, а тѣя чиновници, да-лечъ отъ да са трудятъ за извършваніето на миссіята си, не глѣдатъ освѣтъ да прѣматъ своити заплати, и нищо друго. Не е ли скръбно и опасно да глѣда човѣкъ днесъ тоя санитарски свѣтъ да чисти и да прави най мръснити улици? и въ тая жѣга която владѣй, дали човѣкъ не можѣ урадѣса холерата ако минѣ нѣкакъ прѣзъ тѣя мръсени сокаци? дѣ бѣше прѣдъ два мѣсеца?

Никой не са съмнѣва чи ако тоя свѣтъ бѣше велъ предъ два мѣсеца мъркити които зема днесъ, и ако царското правителство бѣше държало по строго законити на карантинити, холерата не щеше сега никакъ да доди въ градътъ ни за да са направѣ безбройни жертви и да са исполнаши сичкитѣ човѣшки родѣ.

Нѣ нѣка имамѣ упованіе въ просвѣтлени мисли на царското правителство. Щомъ са научи чи дошла холерата въ градътъ ни то въ нови мѣрки твърдѣ строги за да възбрани развитіето на тая страшна зараза и да я направи да изчезни по-лека-лека.

Тѣя нови мѣрки сѣ наменовани отъ една комисія която са натовари отъ царското правителство да ликува болнитѣ, да дава потребнитѣ плаци на ония които не сѣ въ състояние да плащатъ; съ съ една дума тѣя ще са занимава съ сичкити си сили съ съ здравіето на холерата.

Тая комисія има сѣдалището си въ министерствотона задрѣтието, тѣя са намира сѣки день въ засѣданіе.

На първото си събираніе тѣя прочеа едно безирско писмо чрезъ което сичкити началства са прикановатъ да дадѣтъ взаимната си помощ на комисіята и да извършватъ сичко отъ което тѣя би имала нужда.

Подиръ това тѣя даде потребнитѣ наставленія за ликуваніето на градътъ и рѣши да отвори приврѣмenni болници. Тѣя болници са отвориха веки: едната са намира въ Касъмъ паша, другата въ Бешикъ Ташъ, а третата въ Бин-Кію.

Сѣка отъ тѣя болници ще има по единъ лѣкаръ на глѣдникъ, по единъ лѣкаръ управителъ и други сномателни лѣкари. Една петдесатиница ученици отъ медицинското царско училище са избраха отъ помежду по достоинствити и са распоредиха по тѣя болници.

Друго нѣщо. Комисіята раздава чрезъ царското правителство 500 чадѣри. Тѣя чадѣри са дадохъ за да служатъ за прибѣжище на една частъ отъ маханити дѣто хората бѣха най много сгруппчени. Тѣй въ Касъмъ паша двѣ хиляди работници, които лягахъ и ставаха въ 300 камари, по заповѣдъ на комисіята, на по голѣмата частъ на тѣя работници и са даде чадѣри за да живѣи по ближнитѣ височини.

Когато единъ човѣкъ сиромашъ е уда-рѣнъ отъ холера, тоѣ са занѣса тутакси на бо-лицата. Казната му са испразня и изчисти; родителити му са настанаватъ въ чадѣри; лѣкарити си посѣщаватъ сѣки день, и ако би да има нѣкой напъ малки знакови отъ хо-лера, тѣ земѣтъ завчасъ мѣрки спорѣдъ об-стоятелствата.

Ако би болниятъ да е богатъ, тогасъ тоѣ са устава въ банята си. Нѣ въ баню-то врѣме даватъ са потребнитѣ свѣтъ на фамиліята му за да знай какъ трѣбува да са предвздрѣ.

Хлѣбъ, мѣсо, орисъ, правнико, масло, сѣ турени на расположеніето на комисіята за да сноматѣ бѣднитѣ хорица.

Ето, на какъ, мѣркити които царското правителство зе съ съ голѣма бѣрзостъ. Ви-соката Порта тури най пофално стѣпниѣ за да отговори на желаніята на комисіята. Си-чко кавзото поиска, Високата Порта и го даде на частъ.

Това дѣто предшествува ни са вижда доволно за да усюкои духовити било отъ тука, било отъ ванъ. Комисіята е съставе-на отъ хора които вдѣхнуватъ голѣмо упо-ваніе. Сѣки можѣ да са увѣри върху свѣт-линити на нѣинити членове и върху благо-творниятъ духъ съ съ когото сѣки отъ тѣхъ е въдушевенъ.

НѢКОЛКО ДЕНА РАСХОДКА ВЪ СВИЦОВЪ.

Свицовъ е най търговско мѣсто отъ край дунавскити градове; тоѣ е разложенъ на една рѣчна, стотина аршина високо отъ лицето на Дунавъ. Дому край рѣката е скелѣта и маа-зити, пологѣтъ на солѣта и на стокити, които дохождатъ отъ Румели прѣзъ Стара планина. Стоката съ която сѣ върти главната търговія на тая скелѣ е солѣта. Тукъ единъ Търговецъ може твърдѣ лесно да сѣ прѣхрани, кога има едѣкъ маза и да продава само солъ; нѣколкоина правятъ и жита, т. е. обрѣщатъ тър-говія съ жита. Вторій изворъ за печалба е ко-мисіоната, която е обогатила и обогатява мно-зина. Рекохмѣ мази, не дѣйте мисли, че това сѣ каменини сгради, то сѣ широки и високи тах-та-бени, които сѣ обковани на около само съ дѣски и покрити съ кермиди безъ тапанъ, кол-кото кога вали да сѣ неизмокрева солѣта и стокити на чуждити търговци докѣ прѣминнатъ прѣзъ гюмрюка и да додѣтъ нѣмскити кираджѣи да ги натоварятъ. При пратата на тѣя мази сѣ на-мира една малка станка, колкото да сѣдне единъ човѣкъ, прѣвратена съ съ джамове, дѣто стоятъ писалището и теѣтерити на търговецѣ. На ка-со да речемъ въ Свицовъ не е можно на ед-ного човѣка да си искава на сѣщиятъ хлѣбъ, стига само да има потребната оинитостъ, която сѣ изскува дано на тѣя пѣнца. Изъ града чо-вѣкъ не вижда вѣке колиби оградени съ плетъ или съ дѣски както въ Руссе, напротивъ въ Свицовъ сичкити къщи сѣ два ката все отъ камикъ, лицата нѣмъ гледатъ къмъ истока, и дворовети нѣмъ сѣ заградени съ каменинъ зида, изважѣ сѣ постанѣли повѣчето домашне, нѣко-нчсто по европейски безъ мѣндерлици, както въ Пловдивъ, дѣто обикновенно размѣсѣтъ ен-ропѣити съ Турско. Спорѣдъ развитіето на ту-кашната търговія, жителити сѣ събудени, пѣр-гави и остроумни, нѣкои отъ тѣхъ говорятъ добрѣ нѣмски и французски, между които сѣ намиратъ добри патриоти и особно между мла-дѣши добри граждани, отъ които образованіе-то на тоя градъ са надѣ много нѣчто. Утрѣ има една свадба, пошнина ми единъ прѣятель, тѣ е болѣрека, и сега е врѣмя да видѣте всич-кий нашъ салтанатъ. Слѣдъ обѣда стана хоро, и всякой безъ призовка може да отиде. На сутрѣшній день тамѣкъ като са бѣха набрали мнозина свадбари и не свадбари, нѣмъ въздохме съ прѣятѣля въ двора на една къща, на която портити бѣха отворени вѣсному. Вѣрѣдъ двора имаше забѣтъ дървенъ дѣрекъ, и надъ него е-динъ голѣмъ елѣнъ отъ една дунавска ладѣя бѣше простѣтъ, за да дѣрѣа сѣка на гости-ти; около дѣрека имаше насядали множество господа, и около тѣхъ на едно голѣмо трѣкало имаше нахванати мажѣ и жени, момѣ и момци, размѣсено, които сѣ тѣжѣха на около тихомъ безъ да направятъ нѣкое движение на тѣлото или поне да подскокѣтъ, и това е свицовско-то хоро. Четирма вѣмски циголари свираха ед-на хапа, която въкраше все на една монотонія: ни, го, ми, го. Една слугарка кривоноса и чис-

тичко облечена, навънхана съ цвѣта по главата ѝ, носеше стовна вода и съ една чаша подаваше всякому да пие: това е всичкий кракъ на непризованите гости. Свищовци както и Русенци, ако и да са близо до Влашко, незнайт европески хора. Господити свадбарки бѣха облечени повечето съ копривни дрѣхн, Букурещка мода, между които нѣкои носяха такива рокля, които ся купуват по стотана жълтици. Тия всичкити бѣха накинени съ вѣнци и цвѣта, само глечерничкити имь образи ги погрозяваха малко нѣщо, което тѣ още незнайт да подираватъ. Тазъ възчерна бои може да си измисли, ако би да размислатъ червоотий цвѣтъ съ сивоотий, кога си женатъ. Въ Казанлъкъ дѣто вижда човѣкъ една извирядна хубостъ, която нѣрѣдко са намира въ други градини въ Турско, тя е слѣдствие отъ размѣсаніето на черната съ жълтата коса. Човѣкъ обича да има хубавъ и гиздавъ конь, та зацо да не желае и да са незатича да добива хубавелки дѣтца? Нѣкой ако иска да узнае свищовската цивилизация на коя степенъ са намира, нѣка прати да му купитъ единъ хлѣбъ, та отъ него може да сжди, или ако иска повече, иска си даде ризити да му ги оператъ, той хлѣба не може и отъ кансавина и ризити си не може позна отъ синкавина. Тукашнитъ перачки като не умѣятъ да испиратъ ризити, хвърлятъ у водата кога ператъ по малко синило, за да си не познава не способността имь. Тѣ уголедисватъ и ризити отъ напакито, за да си не виждатъ раждити отъ желѣзото, които оставатъ по ризата. Желателно е, че Свищовскити конгата щѣтъ управятъ тия недостатки, една отъ които всакой день забѣлява нѣкой при копривничити имь врагьорѣзки.

Тукъ, както и по всичкити градове въ Турско, търговцити правятъ събраиъ само по магонъ да си прѣдаватъ естественнитъ чувствования, а нѣ и да размисляватъ вѣстоуказу мни сжщества съ кои сръдства ожежда ся обогатятъ всинца и какъ да иматъ добротоминуване и благополучіе у всякой къща. Дунавъ истича изъ златна ябалакъ, спередъ старити нѣсени, а спорѣдъ вышнѣшнитъ: Дунавъ плаче златенъ нѣсакъ, и блатъ на оинъзъ рударе, които знайтъ да го бератъ! За обогативаніе на тоя градъ, Свищовци иматъ пужда отъ едно параловно съдружество да направятъ единъ вапоръ, който кождо го да отпиа и да дохожда всякой день отъ Свищовъ, Русчукъ и Гюргевъ, нѣка си не боятъ никакъ отъ нѣмското надвараніе. Когато всичкити търговци въ Свищовъ и въ Русчукъ са акціонери на едно таково съдружество, тѣ щѣтъ товарятъ и стокиити, които минуватъ прѣзъ тѣхни рѣцѣ, все на тѣхний вапоръ. Тѣ ся вѣрѣя може да продаждъ акциѣ и по другити край дунавски градове още и въ Влашко, и отгорѣ за нѣколко години това съдружество ще бѣде за можно да умножи своити корита и да ги праца и дорѣ до сѣгнати на Виенна да свалитъ оназъ стока, която са купува тамъ отъ турско земци и е оирѣдѣлена за край дунавскити скели. Градовити, които сж основани край голѣмтити рѣки, направени сж повие съ тая помисль, за да са обогативатъ и да са поминуватъ по добрѣ и по лесно жителити имь, а нѣ да бждатъ равнодушни зрители на други чужденци, които да имь грабятъ, ако е простено тѣмъ да си каже, хлѣба изъ рѣцѣти. Русчукъ спорѣдъ главното управление и спорѣдъ желѣзний си щѣтъ си отвари и ще ся отвори още по много. Единъ такъвъ вапоръ ще намира всякой день довольно пжтаници и стока, и посредствомъ него тѣмъ два града щѣтъ бждатъ единъ голѣмъ градъ. Само съдружественната рѣка е, която може да украси отгорѣ за малко вѣрѣя Свищовъ и Русчукъ и да ги направи вѣлкоблѣни. Чловѣцити

безъ да ся осѣщатъ ся обогативатъ единъ отъ други, та за това и сж са набрали наедно и сж направили градове, и кождо по многолюдни сж тѣмъ градове, печалбити сж повие и прѣхрана на жителити е по лесна, внакъ ако бѣше било, то трѣбуваше всякой да живѣе отдѣлно на самотія въ колибата на лозето си.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

ПРИЛЪПЪ, 16 Юни. — Предъ нѣколко вѣрѣе ви испратихме една дописка отъ 15 Май кой би имѣстена въ вѣстникътъ ви отъ 45 брой. Като видоха нашитѣ чорбаджин и енигронни се расърдиха много зацо кажуваха нѣщо що не имь поносило. Тѣе расърдени отъ това незнаеха що да праватъ само вардеха да се научатъ кой е той що го писалъ това за да го накажатъ по чорбаджинскитѣ закони. И на многу невинни лица се товари-ха и ги плашеха съ строги заплашвания безъ да знаятъ да ли се тѣмъ и като видоха че съ това не можатъ да сторятъ нищо спорѣдъ желаніето имь рѣшиха спорѣдъ како що слушаме да напишатъ единъ отговоръ на тѣмъ дописка съ кой сакаатъ да докажатъ на светътъ (публичката) че тѣе чорбаджинти и енигронити сѣтъ прави и таково нещѣ несжществувало овдѣ въ Прилѣпъ. Тѣе съ той отговоръ сакале еще да се научатъ отъ васъ кой билъ той дописникъ та съ нѣтъ (намѣреніе), да го накажатъ строго. А нѣе еснавѣтъ като си научохме че таково нещѣ правило нашитъ първенци що се велатъ чорбаджин, и са мжчили да се научатъ кой е той що го пишалъ това, извѣстяваме публично че отъ никого другега не е тая дописка токмо наша еснавеса и чи вѣзко извѣстяватъ ти сжчкитѣ сѣтъ истински и си иматъ мѣстото и кога ке видиме отговорѣтъ тѣхенъ нѣе доленодписанитѣ еснавѣе имь се отговориме на сичко подробно.

Нѣе се чудиме како дерзаха нашитѣ чорбаджин да речатъ че това било лага (сжжа), не знайтъ ли чи нематъ на 1/100 вижтръ написани отъ кривитѣ имь работи? а поике на сжмнѣиіе сми како дерзуваатъ да го търсатъ дописникътъ?! ако си се прави нека си се отговорятъ публично ако не пакъ нека мжкнатъ и нека си се поправатъ.

Чудно! едно нещѣ що ще да го знайтъ единъ цѣлъ народъ оти че това би а тѣе да речатъ не било и несжществувало!! Ази мислатъ че уще сжществуватъ по старчанското имь знаиѣ? а не мислатъ че милостивитѣ ни Царь Татко нашъ Султанъ Абдуль Азисъ на кого Богъ да укрѣнитъ царството му поике важностъ отдаватъ на народѣтъ който деиъ и нощъ се трудитъ и печалатъ за него и сж голѣмо усердіе почитатъ заповѣдитѣ му отъ колку чорбаджинти? Нека си го кренатъ това отъ умѣтъ и нека оставатъ вече това що знайтъ тѣе. . . . и нека фататъ праиѣтъ пжтъ по кого можиме да найдиме благополучіе предъ блнстателнитѣ закони на милостивитѣ ни царь Султанъ Абдуль Азисъ.

Нѣе се научихме че тѣе пратиле до некого некаква жалба до Венедикта овденни подисана отъ Българи и сите Влахули кои съ това нищо не ке успѣятъ прѣдъ правитѣ закони които поставилъ и уредилъ милостивитѣ ни царь зацо сме отговорни на сѣкое направено и кое ке се направитъ отъ нѣмъ доживно отговараніе нѣе еснавѣтъ.

(слѣдуватъ подиситѣ).

НЕВРОКОПЪ, 20 Юни. — Долоподписаннити заедно съсъ всички Българіе отъ града ни отдавали благодареніе на родолюбити Български общини, които своеволие подариха училището ни съ разни училищни книжки, и

съ добро количество пари. Тѣзи родолюбиви общини сж слѣдующити: Пловдивската, Пазарджиската, Калюферската, Карловската, Копривщенската, Панагюрската и Софійската. Родолюбіето на тѣзи народни доброжелателіе ще остане вѣчно въ споменъ за всякого ученика учащъ ся въ това спомогнато отъ тѣхъ училище. Нашій градъ днесъ е най въ сжжленіе, който още не е исѣзнилъ третата година, отъ какъ ся е сдобилъ съ Българско училище, което бѣде по царска милостъ, а прѣтърѣ въ това мало вѣрѣя довольно гоненіе отъ стрѣна на народнитѣ ни неприятеліе, които ся трудятъ вспечски да не допуснатъ да има българско учение въ Македонія, въ която ся нахожда нашій градъ.

Училищити Настоятели
(слѣдуватъ подиситѣ).

БРАИЛА, 22 Юни. — Испитаніята на тукашното българско училище траяха една 7-ца. Вчера, Недѣля, са извърши тържеството на раздаване награди. — Училищната стая бѣше пълна съ народъ и отъ двата пола, дѣто присуствуваша и мнозина отъ влашкитѣ бозирци, Пресектатъ Г. Петрескъ и други отъ гражданскитѣ началници.

Учителѣтъ Г. Д. Войниковъ изгласи прилично на обряда слово, съ което доказа необходимата нужда на учението, какъ трѣба да залагамъ за единичко туй сръдство на учеловѣченіето ни, какъ сж са грижели, спомогали спомогатъ другитѣ народи, които сж достигнали до високъ степенъ на образование, и до днесъ още са истѣняватъ на всякакви науки, какъ по тѣхний примѣръ трѣбова да вървимъ и нѣе Българитѣ.

Слѣдъ това едно осемгодишно момченце изговори стихове върху просвѣщеніето, за което сжчкити присжтствуващи, сласани за живото и лсно израженіе на едно малѣлѣтно момченце, останаха задоволни и, съ равновѣсѣканіе, извикаха б р а в о ! Подиръ това слѣдъваж разговори между 6-ма ученици, които прѣдставяха ползата на сегашинето учение и заблужденіето на едноврѣменнитѣ учители, които прѣдставяваха единъ ученикъ отъ Шумненско Коле М. Калчевъ, прѣизнувалъ Д а с к а л ѣ Ц о н е.

На този обрядъ, както и на испитаніята, присжтствувахе и Отецъ Натанайлъ Архимандритъ отъ доброволскитѣ мѣнастирь въ Янѣ. Негово Прѣподобіе прѣди два мѣсеци, като отиваше за Букурещъ, прѣсѣда нѣколко дни въ Браила, дѣто напечѣта една брошура за случкитѣ на Скопската епархія, съ тамкашния фанариѣтитѣ, отъ 2 год. на самъ. Отецъ Натанайлъ е единъ отъ най ревнителнитѣ Българи мѣжду нашитѣ духовни лицѣ, които, за сла честь, сж твърдъ мащина, както въ отечеството ни, тѣмъ и новитѣ.

Зацото браилското българско училище вѣма отиѣсъ приходъ, поддържвало са е до нѣмъ отъ доброволната помощ на родолюбивитѣ браилски Българи, поткнани отъ двамъ настоятели, ГГ. Нв. Лазаровича и Д. Балѣева. Нв, както всждъ, тѣмъ и тука, твърдѣ малкома са оини, които жьртвуватъ за таквиѣ общеполесни работи. За това речениитѣ настоятели са посрѣщали не малко мжчотіи въ дълото, отдѣто тѣхъ година не можиха да смогнатъ за да заплацатъ на двамъ учители Българи, които прѣподаваха на горнитѣ три класове: единъ Г-нъ К. Търновскій *) си бѣ-

*) Г-нъ Костаки Нв. Търновскій е добъръ момѣкъ, който е първа причина съсъ двамата горепоменажти настоятели за да са отвори въ Браила българско училище. Той са призова за учителъ въ Видинъ, за дѣто и потегли миналіятъ пендѣлѣнѣкъ.

ше далъ отколя оставката и остана самъ си Г. Д. Войниковъ, съ влашкия учителъ, който преподаваше прѣзъ недѣлята няколко часове Влашкий языкъ.

Идещата недѣля ще са разгледатъ училищните смѣтки, и тогасъ ще сѣ натъкнѣва каквото ще бѣде за напредъ. Мѣли са, че искали нѣкои си да са прѣоборне туй училище на Български Пансионъ. Отецъ Натананъ настоявалъ да са турн въ дѣйствието, като са врѣцѣлъ да спомогне и парично за да са наредѣ единъ пансионъ, както трѣбѣва. Какъ да се се стане или тѣй, или иначе. Стига да почувствуватъ сичкитѣ Брански Българи необходимата нужда на едно Българско училище, и еднакво да залегатъ и да спомогатъ съгласно.

Научавамъ са, че и въ Пловъцъ са е отворило на скоро Българско училище. Дай Боже да са свѣстятъ нашитѣ хора и по други градове у Влашко и Богданско, дѣто има многома изгубени Българи, на които дѣцата, още приживѣвъ на родителитѣ си, не знаятъ банциния си языкъ; а кога станатъ сами родители, тѣхнитѣ дѣца какви ще бѣждатъ? съвсѣмъ изгубени.

Какво е било до нѣмъ не зная: нѣ сега глѣдамъ очевидно, че нѣма никой да прѣчи на туканитѣ Българи да учятъ дѣцата си на банциния нѣмъ языкъ. Да живѣе дълголетно Князь Александъръ Юанъ I, който днѣсъ честито владѣе надъ съединенитѣ край Дунавски Княжества.

ГАЛАЦЪ, 26 Юни. — Тука нѣма още Българско училище. Зданието са е захванало и покрило, нѣ стѣи още не донесправено, както и българската черква съ четири зидове оожбени?

Отецъ Максимъ Райковичъ е жертвувалъ довольно количество пари за помощъ на тѣжъ черква и настоява да са натъкни и училището; тѣй и нѣкои отъ Галацкитѣ търговци и родолюбиви Българи сѣ пожертвували, малко много, за да са направи Българска черква и училище; нѣ и тукъ, кой знае, какви интриги са вѣзали помежду, та прѣпятъ за исправянето на тѣ нови здѣни.

Гръцитѣ сѣ лоши за насъ, нѣ за себеси са твърдѣ добри и народни хора. Въ Бранла една шена гръцколя иматъ си особни свои училища и пансионъ. Сега отъ двѣ години на самъ, са заправили една доста голѣма черква, която са работи дѣтелно и никой ги не знае отъдѣ зематъ и даватъ. Слѣсахъ са, панетинца, Г-не редакторе, като видѣхъ зачера чиморинитѣ стѣлнове исправени отирѣдъ тѣжъ черква, и толкосъ пловци отъ сѣщитъ камѣкъ дѣлбани искусно на марагосъ. Вратата и околорѣстъ сичко е изработено съ одѣлани нѣстри камѣни.

Ами нѣ Българитѣ сѣ какво да са похвалимъ? Дѣ ни са учебнитѣ училища? Дѣ имамъ пансионъ, или нѣ горно училище? Нѣ ли ходятъ Българскитѣ младежи да са скитатъ по чужди земи, отъдѣ то, свършили не свършили, едни отиватъ безъ врѣмя на оизи свѣтъ, а други не са завръщатъ въ отечеството си, или и да са върнатъ тѣ нѣматъ за насъ, никаква полза. . .

БУРГАСЪ, 2 Юни. — Тѣ дни излѣзе на бѣлъ свѣтъ една слабѣнъ твърдъ скръбна, нѣ твърдѣ любовитна въ сѣщито врѣме. Нѣи искаме да кажимъ за обезчестяването на една мома гръцкия отъ единъ чифутинъ на възраст 45 годишенъ и съсъ единъ най варварски начинъ.

Какъ станала тая работа, азъ ще ви я разкажѣ тѣй както я слушамъ тука. Тая мома

бѣше главена при одного Френеца за да служи и шета изъ къщи. Тоя Френецъ прѣма често визити на прѣгелити си както сѣки човѣкъ. Чифутинѣтъ ходѣлъ и той да го посѣщава. И понеже ималъ тѣснѣ сношеня съ Френеца, той вѣзвувалъ и изѣзвувалъ свободно въ къщата му.

Тоя старъ чифутинъ-пергининъ залава любовь съсъ дѣвоиката. Обаче дѣвоиката нѣмала нити хабѣръ за тая безмѣстна любовь. Единъ день като намира сама момата, той рѣшилъ да турн въ дѣйствието мржѣнитѣ си проектъ когото билъ приготвилъ отдавна врѣме. Той улавѣ момата която бѣше на възраст 18 годишна за да я обезчести. Момата не са вдала напирѣнъ. Нѣ като я боричкалъ доста врѣме, момата са расчала и подпада на расположеніето и на страститѣ на чифутинѣтъ.

И тѣй момата са обезчестява отъ чифутинѣтъ. Разбира са чи за да не чуй свѣтътъ той трѣбува да са е обрѣкълъ да я земе за жена. Минуватъ нѣстѣ мѣсеца момата набѣбнува и са усѣща чи ще роди. Та убѣжда на майка си случката си. Майка ѣ като разбира работата свѣзува комѣити и нѣмъ я разказува по редѣтъ си.

Комѣити рѣшаватъ за да са отираватъ до управителѣтъ. На другитѣ день тѣ отиватъ на вѣпакѣтъ придружени съсъ момата и му разказуватъ това дѣто са случило.

Модиринѣтъ повнѣва Евренѣтъ за да го пенитѣ. Евренѣтъ дежда и са отказува рѣшително. Той притурѣ чи не познава никакъ тая мома и като не я познава какъ можѣ да я обезчестява?

Нѣ момата казува чи той я обезчестилъ. Чифутинѣтъ искалъ на тона свидѣтели. Лукавъ чифутинъ! и за обезчестяване трѣбуватъ ли свидѣтели? Или по добру на таква съ работа възможно ли е да са пазиратъ свидѣтели?

Гръцитѣ сѣ сега на дави съсъ чифутина. Тѣ искатъ 30 хиляди гроина за честѣта на момата. Да видимъ какъвъ край ще земе тая работа и азъ ще ви пиша.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ.

Франція. Ла Газетъ де Колонъ извѣства чи императорѣтъ на французи вѣзвалъ въ прѣговори съсъ нѣкои си отъ европейскитѣ сили за свѣканіето на единъ конгресъ на когото главната цѣль ще бѣди да спогоди всѣящитѣ въпроси въ Европа и да са уведѣ едно общо обезоруживаніе. Казуватъ чи князь Витѣстѣнъ отишѣлъ въ Парижъ за да занесе едно своеобразно писмо отъ императорѣтъ на Руссія чрезъ което той одобрявалъ предложеніето на Наполеона III.

Ла Газетъ де Колонъ притурѣ чи тоя пакъ нѣти Англитера нѣти Австрія ще смѣятъ да отѣрѣлятъ предложеніето на императорѣтъ както едно врѣме и чи има надѣжда чи подновената постѣпка на Наполеона III ще даде едно добро слѣдствие.

Ла Газетъ Юниверселъ потвърдява и тѣ сѣщата идея за единъ общъ конгресъ. Нѣ по злобастіе вѣстникъ Франция изобличава тая повинна.

Англитера. Засѣданіето на британческитѣ парламентъ са сѣключило тѣ дни чрезъ едно писмо отъ царцата. Въ това писмо Викторіа уцѣлѣва ревността и народнитѣ духъ съсъ когото членовитѣ на тоя парламентъ не сѣ прѣставали да работятъ въ важнитѣ си служби. Исѣлъ, царцата ги благодарѣ за сичкитѣ поѣбни нѣриш които

сѣ са земали и които сѣ са подчинявали на нѣбното потвърденіе. Тѣя мѣрки биле спомогнали твърдѣ силно за облегченіето на общенароднитѣ данѣци, за насърчаваніето на илудсирѣята, за умножаваніето на богатството, за развитіето на благоденстіето и на благосѣстояніето на подданицитѣ на Н. Ц. В.

Царцата извѣства още чрезъ писмото си чи сношенята ѣ съсъ чуждитѣ сили биле прѣтелски, тѣя вѣрва чи сега нѣма никой въпросъ който да можѣ да поѣрка мирѣтъ на Европа.

Царцата са радува още за преставаніето на американскитѣ бой; тѣ са надѣва чи лонавинитѣ които са причиниха отъ тоя далѣгъ бой ще можѣтъ да са поправятъ и чи благоденстіето ще можѣ да си доде пакъ на мѣстото въ оня държави които са поврѣдиха отъ тая кървава борба.

Руссія. Отъ нѣколко врѣме тука огньове избухвалъ сѣки день почти. Въ Гордѣкъ единъ янгѣлъ станалъ сега скоро който съборилъ сто и осемъ къщи. Почти сичкитѣ тѣя къщи принадлежели на чифути. Дѣъ дѣца изгорѣли въ пламѣцитѣ.

Единъ другъ огънь станалъ пакъ въ Гродно: той направилъ на пепѣлъ осемдесѣтъ къщи. Единъ другъ огънь по значителенъ избухналъ въ Борисѣвъ. Казуватъ чи въ тоя огънь черковата, Синагогѣтъ, двѣсти и осемдесѣтъ къщи и сто и трѣсетъ и петъ дюкени изгорѣли.

Хората отдаватъ тѣя огньови на зложелателството.

Единъ царски указъ позволява отварѣніето на двѣ нови министерства: отъ тѣя двѣ министерства едниотъ ще са занимава съсъ пощата и телеграфѣтъ, а друготъ съсъ пѣтищата и съобщеніята.

Газетата на Академіята извѣства чи прѣговори сѣ са отворили сега помежду руското правителство и кинеската имперія за продължаваніето на телеграфѣтъ отъ Киакхѣ до Пекинъ. Единъ чиновникъ отъ управленіето на телеграфитѣ са билъ испратилъ въ Пекинъ за да слѣдува тая работа. Нѣкои си искатъ да кажатъ още чи и Нигилизитѣ сѣ тѣмѣли отъ своя страна да направатъ единъ телеграфъ отъ Пекинъ чрезъ Шанъ-Хай къмъ Индія.

Дѣто ще са кажи въ малко врѣме ще имамъ прѣзъ голѣмата пустиня на Коби единъ телеграфъ за да испращамъ денѣши отъ Парижъ, отъ Берлинъ, отъ Лондра и и Пекинъ. Добра работа!

Австрія. Тука камарата на господаритѣ зела сега скоро едно важно рѣшеніе въ въпросѣтъ на бюджетѣтъ; тѣя проводила до комѣитѣ на финанцитѣ едно предложение отъ Г. Контъ Лео което съдържѣвало слѣдующето:

Наистина, твърдѣ необходимо е да са отрѣдѣтъ пакъ расходи на царцината на една сума по голѣма отъ приходитѣ; нѣ камарата на господаритѣ има убѣжденіе чи едно умножаване на приходитѣ е невъзможно. Турѣніето на равновѣсіето зависѣ отъ емаляваніето на разноситѣ на годината отъ сумата на приходитѣ, слѣдетѣ което не ще можѣ да са сполучи свѣтъ чрезъ едно съществено прѣвѣненіе въ останнитѣ укрѣденія.

Камарата на господарити чака отъ правителството чи то не ще иска веки отъ нѣго кредитъ до дѣто не покажи какъ равновѣсіето ще може да се сполучи.

Испанія. Прѣговорити които са слѣдуватъ тука отъ нѣколко врѣме за прѣпознананіето на Италия отъ Испанія не прѣдставяватъ веки никаква мѣжнотія. Дѣти правителства щели да обявятъ най напрѣтъ чи като ще зафанатъ пакъ добрити си сношенія тѣ си отлагатъ взаимно сичката свобода на дѣйствието си и на политическите си уцѣненія; подиръ ще се проводятъ двѣ извънредни мисии съсъ единъ голѣмъ блѣскъ отъ Флоренція на Мадритъ и отъ Мадритъ на Флоренція.

Мадришките вѣстници извѣствяватъ билъ тръгнуващето на Г. Зарка Деламе за Флоренція.

Относително за това, испанскійтъ министръ на външните работи испратилъ едно писмо до Папата въ което му обявява официално чи Испанія ще припознай сега скоро Италия.

Америка. Американските работи не върватъ добръ. Председателтъ Жонсонъ е боленъ отъ нѣколко дева насамъ. Той не може да уздравя още. Той не може да присѣтствува никакъ на събранията на свѣтътъ.

Министрътъ на финанци сторилъ азвелъ сичките воински агенти въ бунтовническите окръжия.

Комисіята която са бѣше съставила за да испита винността или невинността на запрѣнати не е свършила още дѣлото си. Нѣтъ обявява за очевидно чи Г. Дависъ ималъ прѣстъ въ убійството на Г. Линколна.

Едно вълненіе станало въ Портсмутъ (Виржинія) помежду бѣлото население и черноти. Много ранени имало.

Една телеграфическа депеша извѣствява чи на 5 (н. с.) настоящаго Абделъ Кадеръ пристигналъ въ Марсилія.

Емпринтъ слязълъ въ Голѣмнѣтъ Хотелъ на Марсилія дѣто камари му са бѣше приготвили на нѣго и на свитата му.

Щомъ стигналъ той обѣвилъ желаніето си чи иска да влѣзи въ сношеніе съсъ първото началство на земата икъдѣто 5 часа (е. ч) той ходилъ въ Хотелтъ на префектурата, придруженъ съсъ драгоманникътъ си и Г. Хекарда францужки консулъ въ Дамаскъ.

Първити думи отпавени отъ Абделъ Кадера на Г. Сенатора Мопасъ биле радостта която усѣща като станалъ въ французската земе. Въ Дамаскъ, казалъ той, азъ ме съмъ освѣтъ единъ пътникъ, защото мойто истинско отечество е Франция. Подиръ това той благодарилъ императорътъ за дѣто благоволилъ да го упълномощи за да доде да види още веднѣжъ тая страна на голѣмти хора и на голѣмти нѣща.

СЪКАБНИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Н. В. Фазилъ Мустафа паша, братъ на египетскійтъ подиралъ и министръ безъ портфелъ, пристигна тѣ дни отъ Европа дѣто бѣше отишълъ за расхода.

— Н. П. Джемилъ паша, напръщенъ послан-

никъ въ Парижъ пристигна по миналіятъ петѣкъ въ градътъ ни.

— Казуватъ чи Аристархи бей посланникъ на Високата Порта въ Берлинъ дошелъ тая недѣля въ градътъ ни за расхода.

Увѣряватъ чи Агатонъ ефенди директоръ на телеграфътъ щилъ да доди сега скоро отъ Парижъ.

— Прѣхми тѣ дни една кореспонденція отъ Враца която хортува сръщу Н. П. Г-на Нансия. Нѣй съсъ драго сърце бихми помѣстили тая кореспонденція, нѣ понеже заключава доволно лажжи, нѣ нѣма да ѣ отворимъ стѣлповити на Турція.

— Холерата фана да мори тука по тридесѣтъ, четирисѣтъ души на день. Тѣ са развила още повече.

Полиціята забрани строго продажбата на краставици.

— Пишатъ отъ Парижъ чи на 9 Юлія (н. с.) Съветътъ наша ималъ честь да са прѣими отъ императорътъ и императрицата въ Тюйлери.

— Казуватъ чи една жена отъ Кускунджюкъ родила тѣ дни едно дѣте съсъ кучишка глава. Това дѣте ѣе живяло освѣтъ нѣтъ минути.

— Утрѣ, недѣля, ще стани въ францужкото бебешко училище раздаваніето на наградити на ученицити.

Пишатъ ни отъ Габарево :

Отъ какъ хванахте да испрацате и въ нашето село (Габарево), вашиятъ почтенъ листъ Турція, нѣй намирами въ стѣлповити и разни кореспонденци отъ разни градове и села кореспонденци които са относѣтъ до чорбаджити за поведеніето имъ, едни похвалителни а други корителни. Заради това азъ не камъ да кажа нѣщо въ кратецъ ни за нашити чорбаджии. Нашити чорбаджии си показватъ злоупотребленіята най много за царското даване; расхвърлятъ го тѣхъ шото за тѣхъ и за привърженицити имъ не остава нищо. Тѣхъ сѣщо и кога го събиратъ, заиратъ младинти булки на които мѣжети са отишли въ Цариградъ за прѣпитаніе. А ако ли би да са случи на нѣкои отъ мѣжети тамъ, та не може да го заплати тосъ часъ тѣ влѣзватъ въ къщата му съ насилство и му зематъ нѣща които могатъ да сторятъ двойно и тройно отъ колкото има да дава.

Преди нѣколко врѣме по лудостъта на нѣкои чорбаджии направиха едно промѣненіе на черковнѣтъ ни епитропъ Дидо Велю, който става 15 години какъ слугува на тая служба. Главнѣтъ чорбаджии като има днесъ 3—4 души меверета, настанѣ отъ тѣхъ двамината на тая служба, които, днесъ за днесъ са нуждантъ за насѣжнѣтъ хлѣбъ. Тѣ сѣ челоуци недостойни за тая служба, защото тѣхъ ги знае малкъ и голѣмъ защо си иматъ табихетъ и да Тѣхъ сѣщо и прѣди шестъ мѣсеца училището ни бѣше въ по добро положеніе когато бѣше подъ управленіето на учителя Г-на Стефана Х. Серафимова. Него го замѣниха съсъ единъ други уаъ по достоенъ и снабденъ въ наукити. Нѣ тѣхъ не налѣзе.

Прочитати въ Журналъ де Константинопль :

„ Куріе д'Оріанъ отъ 8 Юлія (н. с.) хортува, въ фианциалната си булетина за нѣкакви си слухове които сѣ мѣлвели въ Галата за една министерска криза. Публиката не трѣбува да вървува такви новини които сѣ съвършено лажливи и които сѣ прѣжнати въ цѣль на спекулациѣ.“

Нѣй не знаими наистина отъ дѣ черпи Куріе д'Оріанъ подобни новини, нѣ забелѣжили сми гоя вѣстникъ сѣжкоги по грозенъ въ каприционални новини, и за това нѣй дали-

мъ Журналъ де Константинопль дѣто благоволява да му отговаря.

Куріе д'Оріанъ не принадлежи въ отоманската публика, и за това нѣй мислимъ чи нѣго не му отговаряни нѣ само тѣй ще останѣ съсъ каприционалнитѣ си новини, нѣ още и европееиската публика ще фани да го отблѣзва.

— Миналата недѣля са държа единъ голѣмъ свѣтъ на Високата Порта за да разиска върху мѣркити които трѣбува да са зематъ сръщу холерата.

— Казуватъ чи тѣ дни са поѣвила чума въ Александрія.

— Вчера, петѣкъ, са държа единъ голѣмъ свѣтъ въ грѣцката патриаршія относително за черковнѣтъ ни въпросъ. Тоя свѣтъ са съставялъ отъ прѣждебвиштитѣ патрици и отъ сичкитѣ владыци които са нажиратъ въ Цариградъ.

Нѣй незнаими какво са е рѣшило въ това извънредно събрание, нѣ до недѣля нѣй са надявами да са научимъ нѣщо и да го съобщимъ на читателити си.

— Тая недѣля излѣзе въ градътъ ни едно извѣстіе което обявява на нашити съотечественници скоронното поѣвяване на единъ новъ вѣстникъ подъ названіе Врѣме.

Тоя вѣстникъ ще са списува и издава отъ Г-на Т. С. Бурмова. Казуватъ чи той щилъ да излазува веднѣжъ въ недѣлята и щилъ да са издади на форматътъ на Цариградскитѣ вѣстникъ. Нѣй, отъ наша страна, му пожелами добръ успѣхъ.

— Писма дошли отъ Бейрутъ извѣствяватъ чи едно голѣмо число жители отъ Александрія избѣгали въ тоя градъ отъ Холерата. Холерата царувала въ Бейрутъ. На день 220—230 души умирали. Сичкити хора сѣ смеали да не знаятъ какво да правятъ. Едни бѣзавѣтъ оторити и кѣрицата, други стоятъ по къщата си!

— Тая недѣля сичкити ученици отъ едипинското царско училище са распуснаха. Училището са затвори. Ония които сѣ безъ родители са прибраха въ една къща на Хасъ Кюю. Царското правителство zelo тѣ мѣрки по причина на умирането на двама ученика внезапно отъ холерата.

Нѣй рѣкопѣлимъ на тѣ мѣдри мѣрки на царското правителство.

— Н. П. Халилъ паша, министръ на мореплаваніето зѣ тѣ дни строги мѣрки за прѣпитаніето не войската. Той забрани да ѣ са даватъ да ѣде зеленчюци и заповѣда да ѣ са даватъ чисти ястиета за да ѣде.

Нѣй хранимъ надѣжди чи съ тоя начинъ войската ще може да са предварди отъ лоша винити на холерата.

ИЗВѢСТІЕ.

Единъ учителъ, който е доселъ слугувалъ на двѣ училища чрезъ 4 1/2 години врѣми като главенъ учителъ, и познава, Българскій, Немскій (Германскій) и Италијанскій язици, търси мѣсто за учителствование. Сѣщо супругата му, коя та има способъ да бѣде наставница за женски полъ, като знае твърдъ добро европееискитѣ за женски полъ руководлѣ, и която е била веке учителка въ единъ отъ Македонскитѣ градове, желае да стане нѣгдѣ учителка наедно съ съпруга си. Коѣ общество бѣ желало да услови или самого учителя или наедно съ учителка; може да са отнесе писменно до Българското въ Ц-градъ Общество чрезъ Г-на Доктора Стояна Чомакова като назначи въ исто врѣме и заплатата, които може да даде или само за учителя, или и за двамата наедно.

Отговорникъ Никола Геновичъ.